

Giáo Xứ Mẹ Việt Nam- Tổng Giáo Phận Hoa Thịnh Đốn Our Lady of Vietnam Parish – Archdiocese of Washington

11814 New Hampshire Avenue, Silver Spring, Maryland 20904-2861

☎ (301) 622-4895 📠 (301) 625-9384 🌐 www.olvn-dc.org ✉ info@olvn-dc.org

Ngày 25 Tháng 6 Năm 2015

Anh chị em thân mến,

Tôi xin loan báo **một tin vui** đó là Giáo Xứ chúng ta **đã mua được đất gần nửa mẫu và nhà ở số 11818 đường New Hampshire** (nối vào đất nhà thờ phía trước và phía tay trái từ nhà thờ nhìn ra, đối xứng với nhà quán Hines-Rinaldi phía tay phải). Đầu tháng Bảy chúng ta sẽ chính thức sở hữu bất động sản này. Chúng ta cảm tạ Thiên Chúa, *đặc biệt qua sự bầu cử của thánh cả Giuse*, đã cho chúng ta mua được bất động sản này. Giáo Xứ chúng ta, dưới đời đức ông Chánh Xứ tiên khởi Nguyễn Thanh Long và cha Vũ Ngọc An, chánh xứ tiền nhiệm của tôi, đã muốn mua nhưng không mua được, có lẽ vì chưa tới lúc mà Chúa muốn chúng ta mua.

Tại sao chúng ta cần phải mua? Lý do cần thiết nhất là thêm chỗ đậu xe. Chỉ nguyên lý do này mà Tổng Giáo Phận đã ủng hộ và khích lệ chúng ta mua. Cho tới hôm nay chúng ta lệ thuộc vào sân đậu xe của nhà quán Hines-Rinaldi vào mỗi Chúa Nhật và các ngày lễ lớn. Cảm ơn Chúa đã khiến các chủ nhân của nhà quán từ trước đến nay có lòng tốt cho chúng ta đậu xe miễn phí. Nhưng như Tổng Giáo Phận (TGP) đã chỉ ra, tình trạng lệ thuộc này là điều bấp bênh, không có gì bảo đảm, chẳng hạn vì những nguyên nhân sau. Một chủ nhân mới của nhà quán vì lý do nào đó có thể không còn cho phép chúng ta dùng sân đậu xe nữa hay dùng miễn phí. Hay nhà quán đổi thành một công ty kinh doanh khác, không còn làm dịch vụ đám tang nữa, và do đó lại càng không có gì liên hệ với chúng ta (ngay cả hiện nay số đám tang đến từ Giáo Xứ chúng ta cũng không quá 3% tổng số đám tang mỗi năm của nhà quán). Một lý do quan trọng khác xa hơn: đó là nếu Giáo Xứ vẫn tiếp tục có nhiều trẻ em trong tương lai, thì chúng ta nên tính đến chuyện mua đất và xây dựng một trung tâm Giáo Lý Việt Ngữ. Trong nhiều năm gần đây, trung bình mỗi năm chúng ta phải tốn trên dưới 40 ngàn dollars trả tiền mượn trường White Oak để dạy giáo lý và việt ngữ. Không những tốn nhiều tiền (mười năm là 400 ngàn dollars), mà chương trình Giáo Lý Việt Ngữ còn chịu rất nhiều hạn chế khác khi sử dụng một cơ sở chính phủ (chẳng hạn phòng học không có tượng ảnh Chúa, không được tự do dùng bảng trong lớp của họ vv...). Bên cạnh những lý do cần thiết vừa nói, còn có lý do **khẩn cấp**. Đúng là trước mắt chúng ta chưa phải gấp rút mở rộng chỗ đậu xe, nhưng nếu chúng ta không mua ngay lúc này, thì như thực tế quá khứ cho thấy, chúng ta khó có cơ hội mua được trong tương lai. Thứ nhất vì từ trước cho đến nay mỗi lần bất động sản này được đem ra bán mà chúng ta do dự, thì bao giờ cũng có khách hàng khác mua trước chúng ta (ngay cả lần này mặc dù chúng ta vào “offer” ngay sau khi “posted”, cũng đã có một số khách hàng khác rồi, thậm chí có người còn “offer” cao giá hơn chúng ta). Thứ hai cơ hội lần này đặc biệt tốt vì giá rẻ hơn bình thường do bất động sản bị “foreclosed”, một giá như thế không chắc có được trong tương lai.

Đâu là giá trị thực dụng của riêng bất động sản vừa mua được? Trước tiên để xây thêm chỗ đậu xe (khoảng 30 chỗ hoặc nhiều hơn). Kế đến, lúc phải phá sập căn nhà lớn để xây sân đậu xe thì *tiền cảnh nhà thờ sẽ sáng sủa, thoáng rộng hơn*, không những tăng thêm giá trị nhà thờ, mà còn cho khách lái xe tới thăm dễ dàng nhận ra nhà thờ từ xa (cũng lưu ý căn nhà lớn không thể cho mượn bởi vì nó quá cũ nên Tổng Giáo Phận đặt ra rất nhiều điều kiện khắt khe về bảo hiểm, quá nhiều tiền để có thể cho mượn). Trước mắt chỉ sở hữu diện tích nửa mẫu chúng ta không được luật pháp cho phép xây quá 3, 4 phòng học nên không đủ để xây trung tâm Giáo Lý Việt Ngữ (cần không dưới 20 phòng học cho số học sinh của chúng ta). Dĩ nhiên mở thêm được khoảng ba bốn chục chỗ đậu xe, cũng chỉ mới giải quyết được một phần nhỏ của vấn đề chỗ đậu xe. *Dẫu vậy chúng ta cũng vẫn cần phải mua bất động sản đang nói bởi vì nếu không bắt đầu giải quyết từng phần nhỏ của vấn đề đậu xe, thì chúng ta sẽ không bao giờ giải quyết được nó toàn bộ.*

Giá cả và tiến hành mua như thế nào? Để thắng những khách hàng khác, chúng ta đã mua đúng giá được đưa ra là **385 ngàn dollars** và trả hết không nợ (paid-off). Mua với số tiền lớn như vậy dĩ nhiên không thể là quyết định đơn phương của tôi dù là linh mục chánh xứ. Tổng Giáo Phận đòi hỏi không

những Giáo Xứ phải có đủ điều kiện về tài chánh, mà còn có sự đồng ý của đa số thành viên trong Hội Đồng Tài Chánh (HĐTC). Trong thực tế tôi còn khát khe hơn đòi hỏi của Tổng Giáo Phận. Khi bất động sản được đem ra đấu giá (auction) vào mùa thu năm ngoái (2014) thì trong buổi họp ngày 15 tháng 11, tôi không chỉ hỏi ý kiến của HĐTC mà còn cả Hội Đồng Mục Vụ Mở Rộng (gồm các thành viên chính của HĐMV cũ cộng với đại diện các thừa tác vụ và đại diện các hội đoàn), và *đại đa số đồng ý Giáo Xứ nên mua và mua với giá tối đa không được quá 500 ngàn dollars*. Đầu tháng 12 năm ngoái Tổng Giáo Phận chấp thuận cho Giáo Xứ mua và mua với mức độ không quá giá tối đa đó. Nhưng chính sách của Tổng Giáo Phận không cho phép mua lúc bất động sản đang đấu giá mà phải đợi đến khi có “foreclosure” chính thức vào cuối tháng Tư năm nay. Vì về mặt luật pháp không phải Giáo Xứ mà chính Tổng Giáo Phận là người đứng tên mua, ký hợp đồng, và sở hữu chủ sau cùng của bất động sản này (đối với luật pháp thì Giáo Xứ thuộc về TGP như là một “corporate sole”), cho nên để tránh mọi thủ tục phức tạp mất thời gian (gây bất lợi trong lúc cần mau chóng kịp thời “cạnh tranh” với các khách hàng khác), tôi đã theo đề nghị của TGP để cho Văn Phòng Cơ Sở Vật Chất của TGP trực tiếp lo bằng cách dùng công ty địa ốc (broker) mà TGP đang dùng và đã được Văn Phòng Luật Sư của TGP chấp thuận.

Vì cần phải mua nên Giáo Xứ chấp nhận phải **mất gần 2/3 ngân quỹ** khi chi ra 385 ngàn dollars. Mặc dầu ngân quỹ còn lại với sự đóng góp hiện tại của anh chị em tạm đủ để trang trải những chi tiêu bình thường hiện nay, nhưng *sợ rằng sẽ không đủ nếu Giáo Xứ có những nhu cầu bất thường nhưng cần thiết phải giải quyết sớm*. Một trong những nhu cầu khẩn thiết đó là vì thang máy của chúng ta không thực dụng bao nhiêu cho người già hay những ai đi đứng khó khăn (handicapped), lại tốn nhiều tiền bảo trì (mỗi năm từ 3 đến 4 ngàn dollars), nên nhà thờ cần có lối ra vào (ramp) có thành vịn tay (rail) để dễ dàng và an toàn cho những ai cần, nhất là vào mùa đông sân cement và bậc cấp thường trơn trượt. Chính thật ra, không cần nại đến những nhu cầu khẩn thiết bất thường, *ngay cả tổng số chi tiêu bình thường của Giáo Xứ có thể cao hơn nhiều mức đóng góp hiện tại của anh chị em*: (1) nếu như tôi hết sức, không chịu nổi nữa mà phải kiếm thêm người giúp mục vụ và điều hành: một cha phó hoặc một giáo dân, (ví dụ trong suốt cả năm qua vì cha An qua đời và cô Thùy Anh không còn làm việc nữa nên Giáo Xứ không phải mất gần 100 ngàn dollars mỗi năm trả hai lương “full-time” và hai bảo hiểm sức khỏe...); (2) nếu như Tổng Giáo Phận không quá quảng đại đáp ứng điều tôi xin mà bỏ qua, tha cho chúng ta tổng số nợ trên 30 ngàn dollars, tiền thuế mà đáng lý chúng ta phải trả cho TGP, tức thuế 20% của tổng số tiền đóng góp vào quỹ xây dựng thánh đường (vì đặc ân mà TGP miễn cho chúng ta thuế này đã hết từ lâu); (3) nếu như chúng ta vẫn phải tiếp tục trả cho ngân hàng tiền nợ xây nhà thờ, nhưng cảm ơn Chúa chúng ta vừa trả hết nợ cách đây một vài tháng (và do vậy từ đầu tháng Bảy này trở đi đối với Tổng Giáo Phận chúng ta không còn có lý do gì để duy trì quỹ đóng góp xây dựng thánh đường).

Vì vậy tôi tha thiết khẩn khoản xin anh chị em quảng đại hơn nữa trong việc đóng góp tài chính cho Giáo Xứ, không những để giải quyết những nhu cầu bất thường nhưng cần thiết, mà còn để đáp ứng những chi tiêu bình thường, chẳng hạn như chi phí trả lương full-time và bảo hiểm sức khỏe, nếu phải cần thêm người giúp khi tôi không còn ráng sức được nữa (dù trước mắt vẫn tiếp tục cố gắng ít là thêm một năm nữa). Lời kêu gọi của tôi không nhắm đến một số anh chị em vẫn trung thành quảng đại đóng góp từ biết bao năm nay, nhiều lúc can đảm hy sinh giống như bà góa trong Tin Mừng. *Trái lại lời kêu gọi của tôi nhằm đến nhiều anh chị em khác có khả năng đóng góp cho Nhà Chúa nhiều hơn, nhưng vì lý do nào đó vẫn chưa làm được*. Có lẽ một trong những lý do là có những anh chị em không biết được những phí tổn thường xuyên của một giáo xứ ở Mỹ. Các anh chị em đó không biết là mỗi tháng Giáo Xứ chúng ta phải tốn trung bình 5 ngàn rưỡi dollar trả cho các dịch vụ điện, gas, nước và lấy rác (chưa tính các dịch vụ khác như điện thoại, internet, thang máy vv...). Trong lúc đó tiền đóng góp của anh chị em trung bình không quá 5 ngàn rưỡi dollars mỗi tuần, như vậy chỉ mới lo điện nước không thôi cũng đã mất 1/4 thu nhập hàng tháng của Giáo Xứ rồi.

Tôi cầu xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Đức Trinh Nữ Maria và thánh cả Giuse, mở rộng lòng của những anh chị em có thể đóng góp nhiều hơn. **Nếu đẹp lòng Chúa xin Ngài từ đây cho đến cuối năm 2015 giúp Giáo Xứ chúng ta kiếm lại đủ số tiền 385 ngàn dollars chỉ cho việc mua bất động sản đang nói**. Xin Thiên Chúa ban phúc lành cho lòng quảng đại của anh chị em.

Hiệp thông trong Rất Thánh Trái Tim Chúa Giê-su và Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ Maria,

Linh Mục Chánh Xứ Phao-lô Trần Xuân Tâm